

Woensdag 19 december 1917 – ochtendeditie

De geïnterneerde Belgen.

Het bezoek, dat 30 geïnterneerden uit Harderwijk en Zeist, onder leiding van de vereniging tot verbreiding van kennis over Nederland in den vreemde aan Amsterdam gebracht hebben, is gisteren afgelopen.

Aan een maaltijd door een landgenoot, de heer Walk hen bij Krasnapolsky aangeboden, werden hartelijke woorden van dank gesproken, o.a. door de hoofdleider professor Verschaffelt, tot organisator van het bezoek, dr. M. de Hartogh, en door de oudste deelnemer, tevens hoogste in rang, majoor Lefranck, die sprak van een koninklijke ontvangst en gewaagde van de aangename herinneringen, waarop de deelnemers zullen teren in de vermoedelijk lange kampmaanden, die hen nog wachten. Mevrouw van Hamel-de Vries Feyens, die als eredame zich zo verdienstelijk maakte, verklaarde zich bereid, ook als de tweede ploeg van 30 over enkele maanden het bezoek komt brengen, dezelfde functie te vervullen.

Woensdag 19 december 1917 – avondeditie

Berlijn, 10 december. Officieel: Legergroep kroonprins Rupprecht: in enkele vakken van het Vlaamse front was gistermiddag de geschutstrijd hevig.

Londen, 18 december. Officieel. Zware sneeuwstorm belette het vliegen, behalve op een klein gedeelte van het noordelijk front. Daar zijn onze vliegers aan het werk geweest. Er zijn bommen geworpen op een vijandelijk vliegekamp bij Kortrijk. Ook zijn de vijandelijke

loopgraven bestookt met bommen en machinegeweervuur. Het station, het vliegekamp Roeselare en de stations van Menen en Ledegem hebben we zwaar gebombardeerd. In luchtgevechten zijn twee Duitse machines neergeschoten en binnen onze linies gevallen. Twee andere zijn stuurloos omlaag gejaagd. Wij missen een vliegtuig.

De Duitsers in België – Van Engelse zijde.

Londen, 18 december. Uit bijzonderheden, die Reuters agentschap van gezaghebbende zijde ontvangen heeft omtrent het stelselmatig vernietigen, dat de Duitsers in België toepassen, blijkt, dat het plunderen en onbruikbaar maken van fabrieken niet beperkt wordt tot de staal- en ijzerfabrieken in Henegouwen maar zich ver naar het noorden, tot Antwerpen, en ver naar het oosten, tot Luik, uitstrekt. Er bestaan alle aanwijzingen, dat het stelsel van vernietiging deel uitmaakt van een van tevoren ontworpen plan om de Belgische industrie te vernietigen, opdat Duitsland daar na de oorlog de voordelen van mag plukken. Nieuwe kostbare machines zijn opzettelijk bedorven, zonder enig voordeel voor de bezetter. In antwoord op een protest van een van de directeurs van de grote ijzerfabrieken, La Providence, in Henegouwen, zegde de bevelvoerende Duitse officier: het spijt me, maar we hebben strikte orders uit Berlijn ontvangen, dat België na de oorlog niet tot produceren in staat moet zijn. Een groot aantal elektrische centrales, waarvan de machines naar Duitsland vervoerd hadden kunnen worden, zijn vernield. De enige verklaring die er onder de bestaande militaire omstandigheden voor deze gemakkelijke vernietiging te geven is, is, dat de Duitsers hopen de concurrerende industrieën voor lange jaren te vernietigen en België te dwingen van hen machines te kopen. Iemand uit een onzijdig land, die kort geleden België verlaten heeft, vertelde, dat een officier van hoge rang, die het vernielingswerk leidde, in antwoord op de vraag waarom er aldus

werd opgetreden zegde: we zijn van plan na de oorlog nieuwe machines aan België te verkopen; de Belgen zullen er op hun knieën om vragen.